cognitionis facilitatem
diu hesitans cohiber&;
post explorationem ma
nifestissimam ad eius ge
nua prouoluitur. primū
stuporem fratribus cunc
tis; dehinc prodito &iā
nomine quod apud illos
quoque precipuę sanctitatis
fama uulgauerat. &tā
dolorem conpunctionis
incussit. quod scilic&
tanti meriti ac sacerdo
tii uirum; tam iniurio
sis operibus deputassent;
Sed postquam flens uber
tim. & diabolicę inuidię
quasi gratiam proditio
nis suę imputans casum;
admonasteriū suum ho
norifica fratrum custo
dia ambiente pductus
ē; exiguo illic tempore
demoratur. ⁊ rursum
offensurē ipsis honoris
sui ac primatus obsequi
is; ac furtim conscendens
nauem; ad palestinam
syrię prouinciā transi
meauit; ubi uelut inci
piens atque nouitius. in
illo in quo nos degeba
mus monasterii recep
tus habitaculo; in nr̄ā
cellula ab abbate prae
ceptus ē commanere;
sed ne illic quidem. diu
uirtutis eius ac merita
latēre potuerunt; nam
simili proditione detec
tus. atque ad monaste
rium suū cum ingenti
honorificentia ac lau
de reuocatus. tandem
quod erat ēē compul
sus est. II

Cum igitur post non
longum tempus. nos
quoque ęgyptum pete
re sc̄ę institutionis de
siderium compuliss&;
summo eum affectu ac
desiderio pquirentes.
tanta eius sumus gra
tia atque humanitate
suscepti; ut nostrā quā

Lizenz: CC-BY-NC – St. Gallen, Stiftsbibliothek, Cod. Sang. 575, p. 32 – Johannes Cassianus, Collationes patrum XVII-XXIV (http://www.e-codices.ch/de/csg/0575/32)